

REPUBLIC OF SERBIA

SECURITY COUNCIL

Arria-Formula Meeting

**"75 Years from the End of the Second World War on European Soil –
Lessons Learned for Preventing Future Atrocities,
Responsibility of the UN Security Council"**

Check against delivery

S T A T E M E N T

by

**H.E. MR. IVICA DAČIĆ,
FIRST DEPUTY PRIME MINISTER AND
MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS
OF THE REPUBLIC OF SERBIA**

New York, 8 May 2020

Mr. President,
Distinguished Members of the Security Council,
Excellencies,

We welcome Estonia's initiative to have a debate on the occasion of marking the 75th anniversary since the end of Second World War, one of the biggest horrors of our civilization, which taught us lessons we must never forget.

At the very beginning, let me remind you of the magnitude of suffering that Second World War inflicted on the then Yugoslavia, which was sadly the third in the world according to the number of victims as compared to total population. The biggest conflict in the history of humankind took one million and seven hundred thousand lives in the then Yugoslavia, with the greatest suffering by far being experienced by the Serbs. Over the four years of war attempts were made to systematically exterminate persons belonging to my people, committing most heinous crimes against them. I will remind you of the death camps in then Independent State of Croatia, an ally of the fascist Germany, where Serbs, Jews and Roma were most cruelly tortured and murdered. However, severe hardship and intense suffering also gave rise to great heroic feats and the Serbian people, together with Allied powers, managed to resist and defeat the occupying force thus carving out in golden letters a most special place for itself in the history of humankind, and making it incumbent on its descendants to foster the memory of this time of great suffering, but of the decisive victory, too. Regrettably, today we are witnessing the attempts made to diminish it as well as to relativize its significance by way of new interpretations, and to even bring into question the atrocities committed. Such an approach is unacceptable because of the great suffering that our ancestors had gone through.

We proudly emphasize that the then Yugoslavia had actively participated to the establishment of the United Nations, as one of the first fifty countries to sign the Charter of the UN. The Republic of Serbia uses every opportunity to underline that we need the UN today no less than upon its establishment and that its relevance may not in any case be questioned. Nevertheless, we have been witness to resorting to unilateral measures at times and actions which undermine and bring into question the efficiency of multilateralism and international cooperation mechanisms.

Sadly, Serbia experienced the devastating effects of such an approach. I will remind you that the decision to use armed force and aggression against FR Yugoslavia in 1999 was made and carried out without the approval of the UN Security Council, thus not only violating the sovereign rights of our country, but also undermining the authority of UN Security Council and seriously threatening its primary role. Thereafter, the unilateral declaration of independence of the so-called Kosovo by the provisional institutions in Pristina was an act of violation of UNSC Resolution 1244, which seriously endangered the stability of the Republic of Serbia and the entire region as well. These events need

serve as a lesson for the future on the importance of consistent adherence to the Charter of the United Nations and the standards reached in international law. I remind you that the Republic of Serbia remains fully committed to finding a compromise solution for the issue of Kosovo and Metohija, a solution to ensure lasting peace and stability in the entire region. The United Nations and the Security Council should have the last word in the process of our dialogue with Pristina.

Ladies and gentlemen,

As a representative of a state and people who suffered greatly and lost many lives combating Nazism and fascism during the Second World War, I would like to convey in the end that all of us together share a moral obligation to preserve the memory of lessons learned from this most devastating conflict in the modern history, and to jointly stand against any attempts to cast a pall of relativity over the events of the Second World War. Only if we learned the lessons from the bitter past can we embark on building a new, brighter vision of future based on our shared values of freedom, cooperation, understanding, tolerance and respect for diversity.

Thank you for your attention.

Састанак СБ УН на високом нивоу у *Arria* формату ”75 година од завршетка Другог светског рата на европском тлу - научене лекције за спречавање будућих катастрофа, одговорност Савета безбедности УН”

Поштовани председавајући,
Уважене чланице Савета безбедности,
Ваше Екселенције,

Поздрављамо иницијативу Естоније за организовање дебате поводом обележавања 75. годишњице завршетка Другог светског рата, једног од највећих ужаса наше цивилизације, чије лекције никако не смемо заборавити.

На самом почетку, дозволите ми да подсетим на размере патње и страдања које је Други светски рат донео тадашњој Југославији, која се по броју жртава у односу на број становника, нажалост, нашла на трећем месту у свету. Највећи сукоб у историји човечанства однео је милион и седамсто хиљада живота у тадашњој Југославији, а убедљиво највећу жртву поднели су управо Срби. У четири ратне године покушано је систематско истребљење припадника мог народа и над њима су чињени најгнуснији злочини. Подсетићу на логоре смрти у тадашњој Независној држави Хрватској, савезнику фашистичке Немачке, у којима су на најокрутнији начин мучени и убијани Срби, Јевреји и Роми. Ипак, из велике патње и страдања родило се и велико херојство, а припадници српског народа, заједно са државама савезницама, успели су да се одупру и победе окупатора и тиме себе упишу златним словима у историју човечанства, а своје потомке задуже да негују сећање на ово велико страдање, али и на велику победу. Нажалост, сведоци смо да данас постоје тенденције да се она умањи, њен значај релативизује уношењем нових тумачења, па чак и да се злочини доведу у питање. Такав приступ је неприхватљив пре свега због огромне жртве коју су поднели наши преци.

Са поносом истичемо да је тадашња Југославија активно учествовала у оснивању Уједињених нација и била међу првих педесет земаља потписница Повеље УН. Република Србија у свакој прилици истиче да су Уједињене нације данас једнако неопходне као и у времену када су формиране и да њихова релевантност не сме бити доведена у питање. Ипак, сведоци смо повремених прибегавања једностраним мерама и акцијама које подривају и доводе у питање ефикасност мултилатерализма и међународних механизма сарадње.

Нажалост, Србија је осетила погубност оваквог приступа и на свом примеру. Подсетићу вас да је одлука о употреби оружане силе и агресија на СР Југославију 1999. године извршена без сагласности Савета безбедности УН, чиме не само да су повређена суверена права наше земље, већ је и подривен ауторитет Савета

безбедности и озбиљно угрожена његова примарна функција. Након тога, једностраним актом којим су привремене институције у Приштини прогласиле независност тзв. Косова прекршена је резолуција СБ УН 1244 и озбиљно угрожена стабилност Републике Србије, али и читавог региона. Подсећам да је Република Србија у потпуности посвећена изналажењу компромисног решења за питање Косова и Метохије. У овом процесу дијалога са Приштином, управо би Уједињене нације и Савет безбедности требало да имају завршну реч.

Даме и господо,

Као представник државе и народа који је поднео огромна страдања и жртве у борби против нацизма и фашизма током Другог светског рата, желим на крају да поручим да сви заједно имамо моралну обавезу да чувамо сећање на поуке овог најразорнијег сукоба у историји, као и да се заједнички супротставимо било каквом покушају релативизације догађаја из Другог светског рата. Само уз помоћ научених лекција из горке прошлости можемо изградити нову, светлију визију будућности засноване на заједничким вредностима слободе, сарадње, разумевања, толеранције и поштовања различитости.

Хвала Вам на пажњи.